

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb-HR
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

GDJE SU DEVETORICA?

Mario Dučić,
svibanj 2011.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Na putu u Jeruzalem prolazio je granicom Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, iziđe mu u susret deset gubavaca; stadođe podaleko i počeše vikati: »Isuse, Učitelju, smiluj nam se!« Kad ih opazi, reče im: »Idite i pokažite se svećenicima!« I očistiše se dok su išli. Jedan od njih, čim vidje da je ozdravio, povrati se slaveći Boga u sav glas. Pade ničice do nogu Isusovih pa mu poče zahvaljivati. Taj bijaše Samarijanac. Isus ga zapita: »Žar se nisu očistila desetorica? Gdje su još devetorica? Ni jedan se ne nađe da se vrati i Bogu zahvali, osim ovog tuđina!« I reče mu: »Ustani i hajde, tvoja te vjera spasila!« (Luka 17.11-19)

Marko Tulije Ciceron, poznati rimski filozof, državnik i pravnik, jednom je rekao da je „zahvalno srce ne samo najveća vrlina, već je roditelj svih drugih vrlina“. Iako je živio prije Kristovog rođenja i nije bio vjernik prema našim nekim spoznajama, znao je za jednu od najvrednijih kršćanskih vrlina – o zahvalnosti. Danas živimo u nezahvalnim vremenima. Okruženi smo mnoštvom negativnih vijesti, cinizmom i kritičizmom u svim područjima današnjeg modernog društva. Rijetko čujemo pohvale, zahvale ili pozitivne

*** U svim strukturama autoriteta nailazimo na jedan negativan trend nezahvalnosti što je, vjerujem, posljedica nezahvalnosti prema Bogu općenito.**

vijesti na medijima. Obitelji i brakovi se raspadaju zbog sebičnosti i nezahvalnosti bračnih partnera; mnoga djeca kroče putem buntovnosti i nezahvalni su prema svojim roditeljima. U svim strukturama autoriteta nailazimo na jedan negativan trend nezahvalnosti što je, vjerujem, osim ostalog, posljedica nezahvalnosti prema Bogu općenito.

A što je s današnjim crkvom? Nažalost, isti trend ili, možemo reći, duh je očit među većinom vjernika. Vjernici su hladni, nezahvalni prema Bogu i trenutnim okolnostima u kojima se nalaze; često su negativni i kritični svojim pastirima i bližnjima. I sve to nas može dovesti na jedan vrlo sklizak teren, a to je opasnost od duhovnog pada.

Upravo zbog toga smatram da treba govoriti o zahvalnosti u kontekstu Biblije, nezahvalnom duhu i njegovim negativnim posljedicama, kao i o zahvalnom duhu koji nam može pomoći da pobjedonosno živimo i preživimo u ovim teškim okolnostima u kojima se danas svijet nalazi te da ohrabrimo i druge oko nas.

✦ **Biblija nam jasno ukazuje da zahvalnost prema Gospodinu treba biti naš životni stil i da je to za nas volja Božja!**

ZAHVALNOST JE BOŽJA VOLJA ZA SVAKOG VJERNIKA.

Hannah More, engleski pisac i filantrop, zanimljivo je rekla, „Kada istinski zahvalite Bogu za svaki poslani blagoslov, ostat će malo vremena za mrmljanje ili žaljenje. No, vratimo li se na našu priču iz evanđelja po Luki, naići ćemo na jedan zanimljiv događaj. Na putu prema Jeruzalemu, Isus je prolazio granicom Samarije i Galileje te došao do sela u kojem su se nalazili gubavci. Guba je u ono vrijeme zahtijevala izolaciju tako da gubavci nisu smjeli prilaziti blizu, zbog čega su s određene udaljenosti počeli ponizno glasno moliti Isusa da ih iscijeli. Isus je poštivao proceduru koja je zapisana u Starom zavjetu te im rekao da se pokažu svećenicima, odnosno da ih svećenici nakon pregleda proglašaju čistim. Dogodilo se čudo – svi su gubavci odgovorili u vjeri i bili iscijeljeni. Pogledamo li pominje u tekst, vidjet ćemo da su vikali kako je Isus Gospodin i poniznog duha su tražili njegovu pomoć, dakle bili su pobožni. Nisu bili arogantni. Zapravo, njihova vjera je bila toliko jaka da su reagirali na njegove riječi i prije nego su vidjeli čudo. Isus ih je bez ikakve zadržke iscijelio – svih deset gubavaca. Iako su svi gubavci vikali u sav glas da je Isus Gospod, iako su svi ponizno u molitvi tražili pomoć i spremno u vjeri reagirali, samo se jedan od njih vratio i

zahvalio: „Jedan od njih, čim vidje da je ozdravio, povrati se slaveći Boga u sav glas. Pade ničice do nogu Isusovih pa mu poče zahvaljivati. Taj bijaše Samarijanac.“ (Luka 17.15-16). Pismo nam ništa jasno ne govori, ali pretpostavljamo da je bilo i među njima židova. Ipak samo se Samarijanac vratio i zahvalio, pao je do Isusovih nogu i počeo zahvaljivati: „Ni jedan se ne nađe da se vrati i Bogu zahvali, osim ovoga tuđina!“ (Luka 17.18) Grčka riječ za zahvalu koje ovdje nalazimo u tekstu je *doxa* – znači slava. Riječ je povezana s glagolom *dokeo* što znači prepoznati osobu, prepoznati njezin identitet i dati joj zahvalu koja joj pripada. Dakle, samo je jedna od deset osoba prepoznala Isusovu vrijednost te iskazala zahvalnost koja mu pripada. Kroz ovaj primjer vidimo kako je moguće primiti Božje darove i blagoslove nezahvalnog duha – devetero od njih deset nije imalo zahvalan duh. Pozitivan postotak je u toj priči mali i za Gospodina Isusa, a vjerujem i za mnoge pobožne pastire koji često oplakuju i očajavaju nad stanjem moderne crkve u kojoj se nalazi mnoštvo nezahvalnih vjernika. Razlog tome može biti raznolik. Neki su se našli u teškim okolnostima i umjesto da su ostali zahvalni počeli su mrmljati, biti negativni i na taj su se način odmaknuli od osobnog odnosa s Isusom te postali hladni. Drugi su možda pak htjeli imati Božje blagoslove, uspjeti i svojim ambicijama i životnim željama,

no kada se to nije ostvarilo prestali su biti zahvalni te su također postali hladni. O kojoj god da se priči radi, Biblija nam jasno ukazuje da zahvalnost prema Gospodinu treba biti naš životni stil i da je to za nas volja Božja! Apostol Pavao je to potvrdio kada je rekao vjernicima u Solunu: „U svakoj prilici zahvaljujte, jer je to za vas volja Božja u Kristu Isusu!“ (1 Solunjanima 5.18). Grčka riječ koju ovdje koristi za volju je *thelema*. Riječ ukazuje na volju. Dodatak iza riječi – *ma*, ustvari ukazuje da je to rezultat volje. A volja u ovom kontekstu nije zapovijed, već izražaj ugone prema nečemu što volimo. Prema onome što ugađa i stvara radost kod Boga. Ukazuje na to da bi s naše strane trebao doći poticaj da ugodimo Bogu, jer je uvijek bila Božja volja za svako stvorenje da Stvoritelju bude zahvalno. Dakle, kada se govori o zahvalnosti kao volji Božjoj to znači da je zahvalnost ono prema čemu trebamo nagingjati, da je to nešto što je Bogu ugodno. Apostol Pavao je, osim toga, na drugim mjestima također koristio tu ili slične riječi koje su ukazivale i poticale kod

*** Nezahvalnost je kod svih ljudi uvijek vodila prema duhovnom i moralnom padu. Jer je nemoguće biti nezahvalan prema Stvoritelju i duhovno napredovati.**

vjernika na duh zahvalnosti. Ustvari i sam je njegovao te posjedovao zahvalan duh. Primjerice, kada je vidio braću na svom putu u Rim, zahvalio je Bogu i time se čak i ohrabrio: „Kada su tamošnja braća primila vijest o nama, iziđoše nam u susret na Forum Appii i do Tres Tabernao. Kad ih Pavao vidje, zahvali Bogu i ohrabri se.“ (Djela 28.15) Grčka riječ koja se tu koristi je – eucharisteo, a dolazi nam od dvije riječi – eu, dobro i charis, milost. Doslovno možemo prevesti da je zahvalio Bogu, odnosno primio po nečemu što ne zaslužuje milost. To je ustvari odgovor koji u sebi sadržava dvije stvari – zahvalnost i slavljenje.

Osim toga, bio je zahvalan i Bogu na službi koju mu je dao. Nije mrmljao u teškim vremenima. Dobro znamo da je, primjerice, pisao mladom Timoteju iz zatvora i hrabrio ga govoreći: „Zahvaljujem onomu koji mi je za to dao snagu, našem Gospodinu Isusu Kristu, što me smatrao dostojnim povjerenja i uzeo me u svoju službu.“ (1 Timoteju 1.12) Isto je tako, kada se nalazio u rimskom zatvoru, pisao i Kološanima da

budu zahvalni: „I neka u vašim srcima vlada mir Kristov, na koji ste i pozvani u jednome tijelu! Budite i zahvalni.“ (Kološanima 3.15) Ustvari ne samo zahvalni, već i veselo zahvalni: ...“ da veselo zahvaljujete Ocu, koji nas učini dostojnima sudioničtva u baštini svetih u svjetlu.“ (Kološanima 1.12) Osim Novog zavjeta na više nam mjesta i Stari zavjet potiče i govori o važnosti zahvalnosti. Psalmi su puni poticaja na zahvalnost i kroz njih možemo isto tako vidjeti da je zahvala Božja volja za nas: „Uđite s hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama; hvalite ga, ime mu slavite!“ Psalam 100.4 (hebr. todah – ispružaj ruku, ispovjedanje, zavjet, zahvala, zahvalnost, žrtva zahvalnica) Psalam 107.21-22 kaže: – „Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim! Nek prinose žrtve zahvalnice i kličući nek djela njegova kazuju!“ Isto nam tako i Psalam 50.14 kaže: – „Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu, ispuni Višnjemu zavjete svoje.“ Dakle, život zahvaljivanja je Božja volja za svakog vjernika.

✳ **Osobe koje nisu zahvalne samo da padnu moralno i duhovno, već nakon toga slijedi posebna mržnja prema Bogu i ohrabivanje drugih da to isto čine.**

NEZAHVALNOST VODI PREMA DUHOVNOM PADU

„Jer iako su upoznali Boga, nisu mu iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu. Naprotiv, postali su isprazni u mislima svojim i njihovo je nerazumno srce

potamnjelo.“ (Rimljanima 1.21)

Nezahvalnost je kod svih ljudi uvijek vodila prema duhovnom i moralnom padu. Jer je nemoguće biti nezahvalan prema Stvoritelju i duhovno napredovati.

Nezahvalnost je bio čest uteg i grijeh u Božjem narodu. Pavao nam kaže da su ljudi, iako su upoznali Boga, nisu mu dali zahvalnost kao Bogu. Prvenstveno su ga odbacili, a zatim su prigrlili svoje ideje o Bogu, tko je on i kakav treba biti. Zatim su postali isprazni i pali u grijeh – bludništva, pohlepe, mržnje, ljubomore, svađe, mrmljanja, ogovaranja i tome slično.

Ovaj obrazac duhovnog pada ne samo da se dogodio samo Rimljanima, već često svima koji su prestali biti zahvalni Bogu.

Nažalost tu nije kraj, jer osobe koje nisu zahvalne ne samo da padnu moralno i duhovno, već nakon toga slijedi posebna mržnja prema Bogu i ohrabivanje drugih da to isto čine. U toj priči je zanimljivo da nas često Bog niti neće zaustaviti u takvom duhovnom padu prema zlim stvarima.

U stvari kada postanemo nezahvalni i odbacimo Boga, on nas pušta da živimo prema svojem trenutnom izboru te iskusimo posljedice svog duhovnog pada, odnosno grijeha. Kada se jednom u tome nađemo, često ostajemo bespomoćni dok mu ponovo ne zavapimo za pomoć i postanemo zahvalni. Zato se i grešnici u ovom kontekstu poslanice Rimljana trebaju uzdati iz Boga koji ih jedini može izvaditi iz

grieha.

Prisjetimo se samo i Božjeg izabranog naroda koji se često našao u lošim okolnostima i posljedicama samo zato što nije održavao zahvalnost prema Bogu. Izraelci su se često od njega odmetali, mrmljali, bili neposlušni i vraćali na loše i stare putove.

Primjerice Mojsije – znajući da će se nakon njegove smrti narod izopачiti i skrenuti s puta, pozvao je sve svoje starješine i nadglednike te upozoravajući otpjevao pjesmu i, među ostalim, ovako rekao: „Tako li uzvračaš (zahvaljuješ) Jahvi, narode glupi i bezumni! Nije li on Otac tvoj, Stvoritelj, koji te sazdao, po kom postojiš.“ (Ponovljeni zakon 32.6)

Problem je što su se oni kao narod iznevjerili i nisu mu više zahvaljivali, odnosno davali slavu kao što su trebali dati već su krenuli živjeti svojim vlastitim

*** Kada postanemo nezahvalni i odbacimo Boga, on nas pušta da živimo prema svojem trenutnom izboru te iskusimo posljedice svog duhovnog pada, odnosno grijeha. Kada se jednom u tome nađemo, često ostajemo bespomoćni dok mu ponovo ne zavapimo za pomoć i postanemo zahvalni.**

putevima. Iako čitamo, primjerice, da ih je „nosio kao što čovjek nosi svog sinčića“, oni često nisu imali pouzdanja u njega i nisu mu bili zahvalni. (Ponovljeni zakon 1.31-32) Umjesto zahvalnog duha, uvijek je bila „graja“ i mrmljanje. Negativne posljedice su bile vidljive na skoro svakom koraku, počevši od pobuna prema Mojsiju do mrmljanja na teške okolnosti, vrstu hrane ili smještaja. I svaki put, bez izuzetka, nezahvalnost ih je odvela prema duhovnom ili moralnom padu.

Evo samo nekih od posljedica u toj pjesmi: „...odnemačuješ Stijenu što te na svijet dade, ne sjećaš se više Boga koji te rodi! Vidje to Jahve, i u gnjevu svojem odbaci sinove svoje i kćeri. Lice ću im svoje sakriti, reče, i vidjet ću što će biti od njih... Nevolje na njih ću svaliti, na njih ću svoje istrošiti strijele.“ (Ponovljeni zakon 32.18-20a, 23)

SAMO JE ZAHVALAN VJERNIK OHRABRUJUĆ VJERNIK SEBI I DRUGIMA

„Ali hvala Bogu koji nam dade pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu!“ (1

❁ **Samo zahvalni vjernici su oni koji će izdržati do kraja, ohrabriti sebe i druge. Bog nam je dao pobjedu po Isusu Kristu i tu pobjedu moramo „održavati“ zahvalnog duha.**

Korinćanima 15.57) (Grčka riječ je - *charis*; radovati se, dana dobrotu; zahvala; naklonost bez da se očekuje nešto za povrat)

Svakako, u Kristu, Bog je naša pobjeda. Hvala Bogu na tome! Ali ipak samo zahvalni vjernici su oni koji će izdržati do kraja, ohrabriti sebe i druge. Bog nam je dao pobjedu po Isusu Kristu i tu pobjedu moramo „održavati“ zahvalnog duha. Što to praktično znači?

Kada „održavamo“ zahvalni duh, poput, primjerice, apostola Pavla, onda će naš fokus biti jasan unatoč trenutnim teškim okolnostima ili situacijama u kojima se nalazimo. Sjetimo se samo kako se sam Pavao ohrabrio kada je zahvalio radi svoje braće na putu u Rim u Djelima apostolskim: „Kada su tamošnja braća primila vijest o nama, iziđoše nam u susret na Forum Appiia i do Tres Tabernao. Kad ih Pavao vidje, zahvali Bogu i ohrabri se.“ (Djela apostolska 28.15)

Zbog zahvalnog duha naš fokus onda neće biti na stvorenju, već Stvoritelju, kojem ćemo davati zahvalu i slavu radi onoga što je učinio u našim životima, radi onoga tko je on i prema tome kamo nas vodi. Za nas je volja Božja da zahvaljujemo u svakoj okolnosti i nastavimo ići naprijed ohrabrujući tako sebe i druge ljude oko nas. I konačno, vratimo li se na poslanicu Solunjanima i stavimo u kontekst stihove da u „svakoj prilici zahvaljujemo“, tada

ŠRC Jarun / Roštiljada Višeosjetilni park _ 15. svibnja 2011. _ od 10 do 18 h
Glazba, igre i dječje aktivnosti... Telefon. 01 4920726 & Mobitel. 091 4920725
www.cce.hr _ cce@cce.hr **Donosioću letka besplatan obrok***

možemo vidjeti kako je ta Božja volja povezana i s drugim ohrabrujućim postupcima, koji u sebi sadrže taj pobjedonosni, pozitivni i zahvalni duh koji će se očitovati u sljedećem:

— „tješite međusobno i izgrađujte jedan drugoga“ - 5.11, - kada izgrađujemo jedan drugoga, onda ćemo često ukazivati na kvalitete drugih i zahvaljivati na njihovim kvalitetama.

— „poštujte one koji se trude među vama, koji upravljaju vama u Gospodinu. Iskazujte im izvanrednu ljubav zbog njihove službe. - “ - 5.12, uz zahvalni duh, uvijek dolazi do poštivanja i međusobne suradnje. Sljedeći put kada želimo reći nešto kritički nastrojeno prema onima koji su na položajima autoriteta, pokušajte im zahvaliti.

— „živite međusobno u miru“ - 5.14 - uz zahvalni duh uvijek ćemo naći načina za slaganje jedni s drugima.

— „opominjite neuredne“ - 5.14 - zahvalni duh će uvijek ohrabriti ljude da se priključe nekom projektu ili službi.

— „ohrabrite (sokoliti) malodušne - 5.14 - zahvalni duh će uvijek ohrabriti one koji su povučeni podsjećajući ih na Božja obećanja.

— „pomažite slabe“ - 5.14 - zahvalni duh će uvijek podržati one koji su slabi,

✳ **Kada „održavamo“ zahvalni duh, poput, primjerice, apostola Pavla, onda će naš fokus biti jasan unatoč trenutnim teškim okolnostima ili situacijama u kojima se nalazimo.**

ljubavlju i molitvom za njih.

— „Budite strpljivi sa svima“ – 5.14

– zahvalni će duh uvijek razmišljati o izazovnim situacijama i planirati unaprijed te ostati miran.

— „pazite da nitko nikomu ne vraća zlo za zlo, već uvijek nastojte promicati dobro i jedan prema drugome i prema svima“ – 5.15
– zahvalan duh neće planirati osvetu već će planirati kako učiniti dobro onima koji su nas povrijedili.

— „Radujte se uvijek“ – 5.16 – zahvalni duh će se uvijek radovati bez obzira na okolnosti, jer zna da je Bog u kontroli.

— „Bez prestanka molite“ – 5.17 – zahvalni duh zna da je Bog uvijek s njim; razgovarajte s njime.

— „duha ne gasite“ – 5.19 – zahvalni duh surađuje sa Svetim Duhom svaki put kada se Božji narod okupi zajedno.

— „proročke govore ne prezirite“ – 5.20 – zahvalni duh prima Božje riječi od onih koji

je govore.

— „uklanjajte se svakom zlu“ – 5.22 – zahvalni duh izbjegava situacije u kojima će biti uvučen u kušnje.

I na kraju – „u svakoj prilici **zahvaljumbo** jer je to za nas volja Božja u Kristu Isusu.“ (1 Solunjanima 5.18)

✳ **Zbog zahvalnog duha naš fokus onda neće biti na stvorenju, već Stvoritelju, kojem ćemo davati zahvalu i slavu radi onoga što je učinio u našim životima, radi onoga tko je on i prema tome kamo nas vodi. Za nas je volja Božja da zahvaljujemo u svakoj okolnosti i nastavimo ići naprijed ohrabrujući tako sebe i druge ljude oko nas.**

Copyright©2011. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA

ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".